

Teza

Przesłanką negatywną dla rozstrzygnięcia merytorycznego jest m.in. ustanie zatrudnienia w służbie cywilnej. W sytuacji ustania stosunku pracy należy zastosować § 25 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów w sprawie postępowania wyjaśniającego i postępowania dyscyplinarnego w służbie cywilnej, tj. umorzyć postępowanie dyscyplinarne.

Naruszenie obowiązku

Przestrzegania Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej i innych przepisów prawa oraz rzetelnego i bezstronnego, sprawnego i terminowego wykonywania powierzonych zadań.

Naruszenie zasady sc lub zasady etyki ksc

Bezstronności, tj. niedopuszczenia do podejrzeń o konflikt między interesem publicznym i prywatnym.

DSC.WK.3602.8.2018.KC

Warszawa, dnia 10 stycznia 2018 r.

ORZECZENIE

Wyższej Komisji Dyscyplinarnej Służby Cywilnej

Wyższa Komisja Dyscyplinarna Służby Cywilnej w składzie:

Przewodniczący składu orzekającego: Marek Kuciński

Członkowie:

Cezary Zaremba

Lucyna Długosz-

Nowicka Anna

Borowska

Aleksander Dietkow

Protokolant:

Krystyna Czechowska

przy udziale

J.K. - rzecznika dyscyplinarnego urzędu

obwinionej M.A. - b. naczelnika Wydziału do spraw (...) w urzędzie

po rozpoznaniu, podczas przeprowadzonej rozprawy, w dniu 10 stycznia 2018 r. sprawy M.A. obwinionej o:

- 1) zawarcie bez pisemnej zgody Dyrektora Generalnego urzędu, umowy o pracę z sądem w W., tj.
o naruszenie obowiązków członka korpusu służby cywilnej określonych w art. 80 ust. 1 w związku z art. 76 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 21 listopada 2008r. o służbie cywilnej (Dz. U. z 2017 r., poz. 1889 i 2203)
- 2) naruszenie zasady bezstronności, tj. art. 76 ust. 1 pkt 4 cyt. ustawy o służbie cywilnej w zw. z § 18 pkt 1 zarządzenia Nr 70 Prezesa Rady Ministrów z dnia 6 października 2011 r. w sprawie wytycznych w zakresie przestrzegania zasad służby cywilnej oraz w sprawie zasad etyki korpusu służby cywilnej (M. P. Nr 93, poz. 953).

uniewinnionej od zarzucanego czynu w pkt 2 i uznanej winną zarzucanego czynu w pkt 1 i na mocy orzeczenia Komisji Dyscyplinarnej urzędu, znak (...), z dnia 15 marca 2017 r. ukaranej karą upomnienia;

na skutek odwołania z dnia 5 kwietnia 2017 r. sporządzonego przez rzecznika dyscyplinarnego urzędu J.K. od orzeczenia wydanego w I instancji przez Komisję Dyscyplinarną urzędu, znak: (...), z dnia 15 marca 2017 r.

na podstawie art. 126 ust. 3 w związku z art. 127 ust. 1 ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o służbie cywilnej (Dz. U. z 2017 r., poz. 1889 i 2203) oraz § 36 ust. 1 pkt 3 i § 25 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 9 kwietnia 2009 r. w sprawie postępowania wyjaśniającego i postępowania dyscyplinarnego w służbie cywilnej (Dz. U. Nr 60, poz. 493)

postanawia:

uchylić w całości orzeczenie wydane w I instancji przez Komisję Dyscyplinarną urzędu, znak: (...), z dnia 15 marca 2017 r. i umorzyć postępowanie dyscyplinarne

Przewodniczący składu orzekającego: Marek Kuciński

Członkowie:

Cezary Zaremba

Lucyna Długosz-

Nowicka

Anna Borowska

Aleksander Dietkow

UZASADNIENIE

Wszczęcie postępowania wyjaśniającego

W dniu 27 października 2016 r. została sporządzona notatka służbowa na okoliczność przekroczenia rocznej podstawy naliczania składki na ZUS obliczanej przez urząd jako płatnika składek obwinionej. Dyrektor Generalny skierował, w dniu 4 listopada, sprawę do wyjaśnienia, w związku z tym, że przekroczenie mogło wynikać z dodatkowo otrzymywanego przez obwinioną wynagrodzenia z umowy cywilnoprawnej lub ze stosunku pracy. Dyrektor komórki organizacyjnej skierował do Dyrektora Generalnego, w dniu 8 listopada 2016 r., pismo informujące o zatrudnieniu obwinionej na podstawie umowy o pracę w sądzie w W. Na piśmie widnieje dekretna skierowana do rzecznika z poleceniem wszczęcia postępowania wyjaśniającego, opatrzona datą 10.11.2017 r. Za datę powzięcia informacji przyjęto jednak datę 8 listopada 2016 r., która widnieje na piśmie, jako data przyjęcia pisma przez sekretariat Dyrektora Generalnego.

Postępowanie dyscyplinarne

Rzecznik poinformował obwinioną pismem z dnia 31 stycznia 2017 r. o wszczęciu postępowania wyjaśniającego z pouczeniem o możliwości składania wyjaśnień i przeglądania akt.

W tym samym dniu rzecznik przyjął wyjaśnienia od obwinionej i przesłuchał świadka.

3 lutego 2017 r. rzecznik poinformował obwinioną o zakończeniu postępowania wyjaśniającego.

8 lutego 2017 r. rzecznik dyscyplinarny urzędu złożył do Komisji Dyscyplinarnej dla Członków Korpusu Służby Cywilnej w urzędzie wnioski o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego.

Rozprawa odbyła się w dniu 15 marca 2017 r. Komisja I instancji uznała M.A. winną zarzucanego jej czynu, przyjmując, że został on popełniony od 1 stycznia 2016 r. do dnia rozprawy i stanowi on naruszenie obowiązku członka korpusu służby cywilnej wynikającego z art. 80 ust. 1 w związku z art. 76 ust. 1 pkt 1 i wymierzyła karę upomnienia.

Postępowanie odwoławcze

J.K. rzecznik dyscyplinarny urzędu wniósł do Wyższej Komisji Dyscyplinarnej Służby Cywilnej w dniu 5 kwietnia 2017 r. odwołanie od orzeczenia wydanego w I instancji przez Komisję Dyscyplinarną urzędu, znak: (...), z dnia 15 marca 2017 r. zarzucając orzeczeniu Komisji I Instancji:

- naruszenie art. 76 ust. 1 pkt 4 cyt. ustawy o służbie cywilnej w zw. z § 18 pkt 1 zarządzenia w sprawie wytycznych w zakresie przestrzegania zasad służby cywilnej oraz w sprawie zasad etyki korpusu służby cywilnej poprzez ich błędną wykładnię wyrażającą się w przyjęciu, że dla przypisania Obwinionej czynu polegającego na naruszeniu zasady bezstronności konieczne jest ustalenie i wskazanie osoby, u której doszło do powzięcia podejrzenia co do wystąpienia jego zarzucanej postaci, to jest ryzyka konfliktu interesów, podczas gdy uchybienie obowiązkowi członka korpusu służby cywilnej wyrażonemu we wskazanych normach ma charakter obiektywny, podlega wyjaśnieniu w toku postępowania wyjaśniającego i nie wymaga, dla swego bytu wskazania osoby, która powzięłaby i uzewnętrzniała takie podejrzenie;
- rażącą niewspółmierność kary wymierzonej obwinionej za czyn ustalony i przypisany w zaskarżonym orzeczeniu, tym bardziej zaś w przypadku dokonania

prawidłowej wykładni treści norm wskazanych w zarzucie powyżej i uwzględnienia ich naruszenia zachowaniem Obwinionej.

Rzecznik wniósł o zmianę orzeczenia I Instancji w ww. zakresie i udzielenia kary nagany, zaznaczając, że *„nagana jako druga co do represyjności z katalogu dostępnych kar, która oprócz charakteru niewątpliwie represyjnego w ujęciu moralnym, nie wywoła istotnych skutków dla stosunku pracy Obwinionej [...]*

Obwiniona M.A. odniosła się do odwołania Rzecznika w stanowisku do odwołania przekazanym WKDSC. W stanowisku do odwołania obwiniona zakwestionowała dopuszczalność rozstrzygnięcia w sprawie, tj. naruszenie przez rzecznika dyscyplinarnego terminu na złożenie wniosku o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego (8 lutego), poprzez błędne przyjęcie daty powzięcia informacji o naruszeniu przez nią obowiązków członka korpusu służby cywilnej przez Dyrektora Generalnego, które nastąpiło w wyniku zapoznania się przez Niego z notatką w dniu 4 listopada, a nie 8 listopada, jak to zostało przyjęte przez Komisję Dyscyplinarną I Instancji.

Obwiniona wniosła także o dopuszczenie dowodu, tj. ewidencji czasu pracy na okoliczność tego, że jej nieobecności w okresie: 1 listopada 2006 r. - 8 lutego 2017 r. nie miały wpływu na termin wniesienia przez rzecznika wniosku o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego. Obwiniona wniosła o umorzenie postępowania, a w przypadku nie podzielenia jej poglądów na temat niedopuszczalności orzekania o oddaleniu odwołania rzecznika.

Wyższa Komisja Dyscyplinarna Służby Cywilnej po zapoznaniu się z materiałem dowodowym oraz po przeprowadzeniu rozprawy, ustaliła i zważyła, co następuje:

Wyższa Komisja Dyscyplinarna Służby Cywilnej, zgodnie z § 24 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 9 kwietnia 2009 r. w sprawie postępowania wyjaśniającego i postępowania dyscyplinarnego w służbie cywilnej (Dz. U. Nr 60, poz. 493), rozpatruje odwołanie od orzeczenia komisji dyscyplinarnej wydanego w I instancji, w granicach zarzutów podniesionych w odwołaniu.

Obowiązkiem WKDSC, jako organu odwoławczego, jest dokonanie w pierwszej kolejności kontroli formalnej orzeczenia wydanego w pierwszej instancji z uwagi na to, że zbadanie tych kwestii rozstrzyga o możliwości procedowania co do meritum

w sprawie. W niniejszej sprawie należy wskazać, że orzeczenie Komisji Dyscyplinarnej I Instancji z dnia 15 marca 2017 roku zostało wydane zgodnie z obowiązującymi przepisami.

W związku z zarzutem obwinionej kwestionującym dopuszczalność rozstrzygania w sprawie, tj. naruszenie przez rzecznika dyscyplinarnego terminu na złożenie wniosku o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego (8 lutego), poprzez błędne przyjęcie daty powzięcia informacji o naruszeniu przez nią obowiązków członka korpusu służby cywilnej przez Dyrektora Generalnego, które nastąpiło w wyniku zapoznania się przez niego z notatką w dniu 4 listopada, a nie 8 listopada, jak to zostało przyjęte przez Komisję Dyscyplinarną I Instancji. Należy zgodzić się ze stanowiskiem Komisji I Instancji, która w uzasadnieniu do orzeczenia oceniła wniesienie wniosku o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego jako dokonane w terminie. Dyrektor Generalny skierował, w dniu 4 listopada, sprawę do wyjaśnienia, w związku z tym, że przekroczenie mogło wynikać z dodatkowo otrzymywanego przez obwinioną wynagrodzenia z umowy cywilnoprawnej lub ze stosunku pracy. 8 listopada na skutek notatki sporządzonej przez Dyrektora komórki, zostało jednoznacznie potwierdzone, że przekroczenie rocznego limitu składek odprowadzanych za obwinioną nastąpiło wskutek otrzymywania przez nią wynagrodzenia ze stosunku pracy w sądzie w W. W świetle powyższego wniosek obwinionej o umorzenie sprawy należy oddalić.

Nie zasługuje na uwzględnienie wniosek obwinionej o dopuszczenie dowodu, tj. ewidencji czasu pracy na okoliczność tego, że jej nieobecności w okresie: 1 listopada 2006 r. - 8 lutego 2017 r. nie miały wpływu na termin wniesienia przez rzecznika wniosku o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego. To, że te nieobecności nie miały wpływu nie jest przez rzecznika kwestionowane, a zatem nie wymaga dowodu okoliczność, co do której strony są zgodne.

Kolejną istotną kwestią jest dopuszczalność wydania orzeczenia merytorycznego w sprawie. Przesłanką negatywną dla rozstrzygnięcia merytorycznego jest m.in. ustanie zatrudnienia w służbie cywilnej.

W sytuacji ustania stosunku pracy należy zastosować § 25 pkt 1 cyt. rozporządzenia, tj. umorzyć postępowanie dyscyplinarne. Dowód: e-mail z dnia 27.11.2017 r. wysłany przez DG urzędu z informacją o rozwiązaniu z obwinioną stosunku pracy z dniem 31 października 2017 r.

Na marginesie należy zauważyć, że Rzecznik w odwołaniu zarzucił orzeczeniu naruszenie art. 76 ust. 1 pkt 4, a trzeba wyraźnie stwierdzić, że orzeczenie nie może naruszać normy skierowanej do członka korpusu, rozumiejąc jednak intencje rzecznika, jako zakwestionowanie odrzucenia przez Komisję I instancji wniosku rzecznika o uznanie czynu obwinionej za naruszenie normy nakazu bezstronności.

Rzecznik w odwołaniu podniósł, że czyn polegający na naruszeniu zasady bezstronności powinien podlegać wyjaśnieniu w toku postępowania wyjaśniającego - czy postępowanie wyjaśniające trwające faktycznie 1 dzień pozwala na dokonanie takiego wyjaśnienia, jeżeli w tym samym dniu przesłuchano obwinioną i świadka?

Bezstronność - definiowana jest jako nie dopuszczenie do konfliktu interesów między interesem publicznym a prywatnym - nawet jeżeli naruszony byłby interes urzędu to na rzecz sądu, a więc innego interesu publicznego, co stoi w opozycji do kanwy, na której oparł zarzuty rzecznik.

Niejakie zdziwienie może budzić stanowisko obwinionej w świetle pisemnego przyznania obwinionej w wyjaśnieniach z dnia 14 listopada 2016 r., że: „[...] *nie dochowałam obowiązku ustawowego i ponoszę za to zaniechanie pełną odpowiedzialność i konsekwencję.*”

Należy zauważyć także, że rzecznik dyscyplinarny na str. 13 wniosku o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego zawarł konkluzję o podzieleniu stanowiska przełożonego obwinionej o braku konfliktu interesów, ani o ryzyku jego wystąpienia w przypadku podjęcia przez obwinioną czynności na rzecz sądu w W.

W tym stanie faktycznym i prawnym, Wyższa Komisja Dyscyplinarna Służby Cywilnej orzekła jak w sentencji.

POUCZENIE

Od niniejszego orzeczenia, stronom oraz Szefowi Służby Cywilnej przysługuje odwołanie do sądu apelacyjnego - sądu pracy i ubezpieczeń społecznych właściwego ze względu na miejsce zamieszkania obwinionego w terminie dwutygodniowym od dnia doręczenia orzeczenia wraz z uzasadnieniem. Odwołanie wnosi się za pośrednictwem Wyższej Komisji Dyscyplinarnej Służby Cywilnej.

Przewodniczący składu orzekającego: Marek Kuciński

Członkowie:

Cezary Zaremba

Lucyna Długosz-

Nowicka Anna

Borowska

Aleksander Dietkow